

υτήματος. ἤρχισεν ἀμέσως· νὰ περιζήτη ἑπιτηδεῖως εἰς τοὺς θύλακας τοῦ ὀ Πολιτοφύλαξ τὴν διαταγὴν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐπιτηδεῖως· καὶ ὁ τρελλὸς ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἐπιστάτην, νεύσας συγχρόνως εἰς αὐτὸν νὰ συλλάβῃ τὸν τύτρουφόν του, ὡς ὄντα δῆθεν τὸν τρελλόν, περὶ τοῦ ὁποίου τὸν ὠμίλησεν. Οἱ ὑπρέται συνέλαβον ἀμέσως τὸν καλὸν σου Πολιτοφύλακα χωρὶς τινος διαταγῆς, ἢ τις ὁμως ἤρχισεν νὰ φωνάζῃ ὅλαις δυνάμεσιν, ὅτι δὲν ἦτον αὐτὸς ὁ τρελλός, ἀλλ' ὁ ἄλλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ λόγοι οὗτοι ἐβεβαιώθησαν ἔτι μᾶλλον ὅσα προεῖπεν ὁ τρελλός, ἔβλεπον δὲ καὶ τὴν μέγλην αὐτοῦ ἀντιστατικὴν ὀ Ἐπιστάτης, ἠναγκάσθη νὰ τὸν πειθαναγκάσῃ διὰ μαστιγώσεις, καὶ τότε ὁ δυστυχὴς Πολιτοφύλαξ παρεδῆθη ἄκων, ἐνεδύθη ἀμέσως τὸν συνήθη τῶν τρελλῶν ἐπενδύτην, καὶ ἐστάθη ἀγγυγύστως ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ κουρέως, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειαν ἐξήρτισεν ὅλην τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ παρόντος εἰς τὰ ὑπὸ πάντα καὶ τοῦ πραγματικῶς τρελλοῦ, ὅστις κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔβρισκεν ἐπὶ τοῦ πρὶν φύλακός του πονηρὰ βλέμματα σαρκασμοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐπανεβλήθη ὁ τρελλός, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, μετὰ πολλῆς ἀταραξίας, ἐπὶ ἣ ὥστε τὸν λογαριασμὸν πρὸς τὸν ξενοδόχον, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀλλὰ πόσον παρεξενεύθησαν οἱ καλοὶ ἐκείνοι ἄνθρωποι, ἰδόντες αὐτὸν ἐπανεβλόντα ἀντι τοῦ φύλακός του, καὶ ἐφοβήθησαν μήπως εἰς τὴν περίοδον τῆς φρενιότητός του τὸν ἐφόνευσεν. Τὸν ἠρώτων λοιπὸν μετὰ πολλοῦ φόβου τί ἔκαμε τὸν κύριον δεῖνα.

— Τί τὸν ἔκαμα; εἶπεν ὁ τρελλός. Τί ἄλλο παρ' ὅτι τὸν ἄφησα εἰς τὸ φρενοκομεῖν τῆς Λαγκαστρίας τρελλῶν ὡστὴν τὸν δαίμονα —;

Καὶ τῶ ὄντι τοῦτο δὲν ἦτο πολὺ μακρὴν τῆς ἀληθείας. Διότι ὁ νοῦς τοῦ φύλακος τῶ ὄντι ἐδολάφη ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐκείνου συμβεβηκότος, καὶ ἐκ τῆς λύπης διὰ τὸν φυλακισμὸν του.

Η Κ Α Τ Α Ρ Α ·

Κύριός τις φυλάργυρος καὶ αὐτηγεῖος γασκατῆρος κατοικῶν πάντοτε εἰς οἶκόν τινα τῆς ἐξοχῆς ἠνάγκηζε τοὺς ὑπρέτας αὐτοῦ, ἵνα ἐργάζωνται καὶ τὰς ἑορταίμους ἡμέρας. Κατὰ τὴν συνήθειαν λοιπὸν ἔστειλεν ἐν μιᾷ ἑορτῇ τοὺς ὑπρέτας αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμπέλωνα νὰ ἐργασθῶσι· καὶ ἐπειδὴ κατέβη τὴν δυσἀρετικίαν αὐτῶν, ἀπεφάσισε μετ' ὀλίγον νὰ ὑπέλθῃ καὶ αὐτός· ἐκεῖ καὶ εἰς ἀφανὲς μέρος κρυπτόμενος, ἤκουστο τὸν πρῶτον ἀλλήλους διάλογον τῶν ἐργαζομένων. Τούτων δὲ τις ἐν τῇ ἀγκυκλήσει αὐτοῦ, Θεέ μου, εἶπε, νάμην ἀξιώσῃς τὸν Κύριόν μου νὰ πῖν ἀπὸ τοῦ οἴνου τῆς ἀμπέλου ταύτης. Τὴν καθ' ἑαυτοῦ κατέρχον ἀκούσας αὐτὸς, ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ φανερώσῃ τι εἰς τὸν ὑπρέτην ἐκεῖνον. Ἠρίμασαν αἱ σταφυλαί, ἐπῆλθεν ὁ τρυγητὴς, καὶ ἐπλήρωσεν ἀπὸ τοῦ ζωμοῦ αὐτῶν τὰς οἰνολήκας αὐτοῦ. Τότε δὲ μιᾶ τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἦσθε τὸ μεσημβρινὸν πρὸςκαλέσας ὄλους αὐτοῦ τοὺς ὑπρέτας διετάξε αὐτὸν ἐκείθον, ὅστις τὸν κατηράσθη, ἵνα φέρῃ ἐκ τοῦ νέου οἴνου ποτήριον πλήρες· ἄκων δὲ παρέλαβον αὐτὸ ἐκ τοῦ χειρῶν του ὑπρέτου, γελῶν μετὰ πικρίας. — Σὺ, εἶπε, κατηράσθης· νὰ μὴν ἀξιώσῃς

νὰ πῖν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς ἀμπέλου μου ἰδοὺ ὁμως ὅτι ἐγὼ ἠξιώσθην. Ὄχι, Κύριε, λέγει ὁ ὑπρέτης, δὲν ἤξι ὠθης ἀκόμη. Πῶς; δὲν κρατῶ τὸ ποτήριον πλήρες οἴνου νέου; Ἀμφιβάλλεις ἀκόμη, ἀν ἀξιώμαι; Ναι, Κύριε, ἀμφιβάλλω, διότι μεταξὺ τοῦ ποτηρίου καὶ τῶν χειλέων εἶναι πολὺ τὸ διάστημα. Μόλις ἐπρόφραξ τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ ἄλλως τοῦ κήπου αὐτοῦ ὑπρέτης φθάνει ἀσθμαίνων καὶ ἀναγγέλλει εἰς τὸν κύριόν του ὅτι χοῖρος ἄγριος καταφανίζει τὸν κήπὸν του. Ἐγκαταλίπει ὁ φυλάργυρος δεσποτῆς πλήρες τὸ ποτήριον καὶ ἐξορμᾷ εἰς ἐκδιώξιν τοῦ θηρίου. Ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ ἐπαληθεύσῃ ὁ λόγος τοῦ ὑπρέτου, ὅτι μετα τὸν χειλέων καὶ ποτηρίου ὑπάρχει πολὺ διάστασις· διότι πληγείς ὑπὸ τοῦ θηρίου ἀπέθανε, μὴ φθάσας νὰ πῖν ἐκ τοῦ νέου οἴνου τῆς ἀμπέλου αὐτοῦ.

ΓΛῶΣΣΑΙ καὶ ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ.

Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος βέβαια μίαν εἶχε γλῶσσαν, ἀλλὰ τὰ διάφορα τῆς Γῆς κλίματα, εἰς τὰ ὅποια οἱ μετὰ ταῦτα ἄνθρωποι διεσπάρησαν, ἀνάγκαι καὶ περιουσίαις διάφοραι ἐτροποποίησαν τὴν πρώτην τοῦ πρώτου ἀνθρώπου γλῶσσαν εἰς τοσαύτας ἀλλοιώσεις καὶ διαφορὰς, ὥστε ἐξ ἐκείνης προήχθησαν ἄλλαι, καὶ ἐκ τούτων ἄλλαι, καὶ σήμερον, κατὰ μαρτυρίαν τινὸς συγγραμμάτων ἐκδοθέντος, τῶ 1845 λαλοῦνται 3,014 γλῶσσαι καὶ διαλέκται· τούτων δὲ

1261	γλῶσσαι καὶ διαλέκτοι Ἀμερικανικαί.
937	" " Ἀσιατικά.
587	" " Εὐρωπαϊκά.
226	" " Ἀφρικανικά.
3014	

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἄσοι δὲν εἶναι τοσοῦτον πολλοί, συνάγεται ὅτι πολλοὶ λαοὶ λαλοῦσι πολλὰς γλώσσας ἢ διαλέκτους.

Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ σύγγραμμα εἶναι ἤδη μεταφρασμέναι αἱ ἱεραὶ γραφαὶ εἰς γλώσσας 139.

Ἰωάννης ὁ Σαλισδούριος, περίφημος συγγραφεὺς τοῦ δωκεκάτου αἰῶνος, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ σαφέστερον τὰς καταχρήσεις τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ῥώμης· λέγει ὅτι ὁσάκις ἀποπέμπεται πρὸς τοποτηρητῆς τῆς Ῥώμης, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐκπέμπεται ὁ διάβολος τοῦ Ἰῶβ διὰ νὰ ἐρηψῇ μῶσιν τὰς γῶρας, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπέργεται.

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ.

Ἐπηνέσαμεν ἄλλοτε πολλάκις τοὺς Σμυρναίους καὶ μικροῦθεν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ὡς φιλομουσοῦς, φιλοκάλους καὶ φιλοκοίτους, οὐ μόνον καθὸ κατέχοντας τὰ ἐντιμα τὰ προτερήματα, ἀλλὰ καὶ συνιστῶντας αὐτὰ ὡς ἀναγκαῖα, ἐπειδὴ πλλάκις ὁ ἔπαινος γίνεται καὶ